

Arrest

nr. 188 672 van 20 juni 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 12 juni 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 juni 2017.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN BEURDEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 28 december 2015 een eerste asielaanvraag in. Verzoekers eerste asielaanvraag werd afgesloten door de Raad met het arrest nr. 174 257 van 6 september 2016, met een weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus. Hierin werd gemotiveerd als volgt:

"2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is mutatis mutandis gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR,

Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

2.2.3. Verzoeker stelt in het onderhavige verzoekschrift dat uit het vluchtrelaas zou blijken dat hij veelvuldig werd blootgesteld aan trauma. De algemene bewering dat de feiten voor hem nog traumatiserend zijn kan de concrete motieven van de bestreden beslissing echter niet ontkrachten. Vooreerst dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen medisch attest bijbrengt waaruit het bestaan van enig trauma in zijn hoofde kan worden afgeleid. Bijgevolg toont hij niet aan getraumatiseerd te zijn; laat staan dat hij aantoont dat hij ingevolge hiervan aan geheugenproblemen zou lijden of niet in staat was om tijdens het gehoor volwaardige verklaringen af te leggen. Voorts formuleerde verzoeker noch de advocaat die hem bijstond enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor bij het CGVS, blijkt uit het gehoorverslag dat het gehoor op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoeker laat bovendien na in concreto aan te tonen dat, waar of op welke wijze het beweerde trauma zijn verklaringen zou hebben beïnvloed. Evenmin toont hij aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden motivering en beslissing.

Verzoeker betoogt verder dat het dossier door het CGVS op stereotiepe wijze zou zijn behandeld. Hij leidt dit af uit een welbepaalde passage uit het gehoorverslag waarin gepolst werd naar de verenigbaarheid van zijn religie met zijn geaardheid. Deze passage is echter niet eens opgenomen in de bestreden beslissing en de bestreden beslissing is hierop op generlei wijze geschraagd. Voorts kan uit deze passage hoegenaamd niet worden afgeleid dat het (gehele) dossier op stereotiepe wijze zou zijn behandeld. Verzoeker laat bovendien na concreet te duiden waar dit zou blijken uit of van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing. Hij kan met het voorgaande bezwaarlijk volstaan om afbreuk te doen aan het geheel van de motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing.

Dient voorts te worden opgemerkt dat verzoeker manifest leugenachtige verklaringen aflegde over zijn reisweg naar Europa en na aankomst in Europa bijzonder lang talmde alvorens uiteindelijk een asielaanvraag in te dienen op 28 december 2015. In deze wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“U verklaarde – initieel – in België te zijn aangekomen in januari 2015, en drie dagen voorheen Ghana te hebben verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 5-6). U verklaarde voorts dat u legaal naar België reisde met een geldig Schengenvisum, en uw paspoort nadien te België gestolen werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U wist geenszins te verduidelijken hoe u dit visum bekomen zou hebben, noch wist u aan te geven hoelang het aan u toegekende visum geldig was. U verklaarde nooit eerder Ghana verlaten te hebben, maar u wist geen redelijke verklaring te bieden voor de vaststelling waarom u jaren eerder reeds uw paspoort aanvraag (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en 8). U verklaarde het betreffende visum aangevraagd te hebben in de loop van september 2014, alsook dat dit te Abidjan (Ivoorkust) diende te geschieden, maar uw oom daarheen ging voor u, en u zelf niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Nadat u gevraagd werd of u geen vingerafdrukken diende te geven, en u zich niet persoonlijk diende te aan te bieden bij de Belgische ambassade, wijzigde u simpelweg uw verklaring en stelde u wél naar Ivoorkust te zijn gegaan om het visum aan te vragen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd of u ooit een visum aanvraag voor een ander land, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom u geen asiel vroeg na uw aankomst te België in januari 2015 – gezien u pas asiel aanvraag op 28 december 2015 – begon u over uw vriend Jurgen te vertellen met wie u voor het eerst in contact kwam via een internetsite op 18 mei 2015 (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd waarom u eerder nog geen asiel gevraagd had – gezien het allerm minst onredelijk is om te verwachten, dat iemand die zijn land moest ontvluchten uit vrees voor vervolging omwille van zijn seksuele geaardheid, binnen een redelijke termijn internationale bescherming zou verzoeken eerder dan bewust in de illegaliteit te verblijven – wist u geen antwoord te geven. Nadat de vraag u nog enkele malen werd herhaald, verklaarde u dat u de procedure niet kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U eraan herinnerd dat u klaarblijkelijk wel in staat bleek om een Schengenvisum te gaan aanvragen in Ivoorkust opdat u op legale wijze naar Europa zou kunnen reizen, en u dit gegeven zijnde toch ook wel kon kijken wat u kon doen om in België te kunnen blijven, antwoordde u enkel daaromtrent geen informatie te hebben gezocht. Daarna meermaals gevraagd waarom u danig lang wachtte om een asielaanvraag in te dienen – tot 28 december 2015, bijna een jaar na uw beweerde aankomst in België – wist u hiervoor geen enkele redelijke verklaring te bieden. U geconfronteerd met de visuminformatie aanwezig in uw administratief dossier – waaruit blijkt dat er u een visum afgeleverd werd om naar Denemarken af te reizen op datum van 3 april 2014, ontkende u dit alles, en stelde u nooit dergelijke visumaanvraag gedaan te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). U erop gewezen dat uw vingerafdrukken dit nochtans bewijzen, gaf u uiteindelijk toe dat u deze visumaanvraag deed, maar verklaarde u dan weer dat visum niet benut te hebben, omdat u schrik had om te reizen daar u een valse naam opgegeven had bij deze visumaanvraag.

U erop gewezen dat u het visum reeds aangevraagd had, en u dus reeds gelogen had over uw identiteit, bleef u herhalen dat u bang was (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). U erop gewezen dat het nochtans uw

kans was om Ghana te verlaten, herhaalde u opnieuw dat u bang was daar u een valse naam had opgegeven. U gevraagd waarvoor u dan zo bang was, en u eraan herinnerd dat u beweerde als homo in Ghana ook bang te zijn, antwoordde u enkel 'bang' te zijn. Gevraagd of u het dan verkoos om als homoseksueel in Ghana te blijven – ondanks de vaststelling dat er u een geldig visum werd afgeleverd, waarmee u Ghana kon verlaten, antwoordde u ontkennend, en bleef u herhalen dat u bang was om de valse identiteit te gebruiken (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) – een verklaring die allerminst weet te overtuigen daar u klaarblijkelijk geen schrik had om initieel onvermurwbaar te liegen tegen de interviewer die u op het CGVS hoorde, wanneer hij u een eerste keer naar het visum voor Denemarken vroeg. Nadat u er door de interviewer die u op het CGVS hoorde, op attent werd gemaakt dat er absoluut geen geloof gehecht wordt aan uw verklaring dat u niet naar Denemarken reisde nadat het visum u afgeleverd werd, en deze u aanraadde tijdens de pauze in het interview met uw advocate te overleggen, verklaarde u na de pauze dat u inderdaad naar Denemarken bent afgereisd in april 2014, u nooit een visum aanvraag om naar België te reizen, en u na uw aankomst te Denemarken, maandenlang in Duitsland verbleef alvorens af te reizen naar België. U daarna meermaals gevraagd waarom u toen niet reeds asiel vroeg, weet u geen enkel zinnig antwoord te geven, en verklaarde u onder meer dat u schrik had om teruggestuurd te worden indien u asiel vroeg (zie gehoorverslag CGVS, p. 24, 25) – een verklaring waarmee u aangaf dat u wel degelijk op de hoogte was van het bestaan van de asielprocedure, dit in tegenstelling tot uw eerdere verklaring deze procedure niet te kennen. Uit bovenstaande vaststelling blijkt vooreerst duidelijk dat u allesbehalve 'bang' bent om leugenachtige verklaringen af te leggen, en verder dat u meer dan anderhalf jaar (van april 2014 tot 28 december 2015) naliel enig verzoek in te dienen voor internationale bescherming."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te ontkrachten. Zo tracht hij zijn aperte leugens over zijn reisweg naar België ten onrechte te minimaliseren. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status, Genève, 1992, nr. 205). Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Waar verzoeker voorts tracht te laten uitschijnen dat hij spontaan en door "zijn ethisch kompas" alsnog de waarheid vertelde, dient te worden vastgesteld dat hij hierin bezwaarlijk kan worden gevolgd. Uit het voorgaande blijkt duidelijk dat hij er zelf voor koos om leugenachtige verklaringen af te leggen en dat hij slechts besloot de waarheid te vertellen na confrontatie met de vaststelling dat aan deze verklaringen absoluut geen geloof kon worden verwacht. Dat verzoeker over zijn reisweg moedwillig dermate bedrieglijke verklaringen aflegde, vormt een negatieve indicatie voor de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden.

Ook voor het bijzonder laattijdige karakter van zijn asielaanvraag biedt verzoeker geen afdoende verklaring. Waar hij verwijst naar de (mogelijke) initiële terughoudendheid bij bepaalde personen om het over hun geaardheid te hebben, dient immers te worden vastgesteld dat dergelijke terughoudendheid in hoofde van verzoeker bezwaarlijk kan worden aangenomen. Blijkens de bij het verzoekschrift gevoegde stukken inzake de procedure tot registratie wettelijke samenwoning zat hij er immers klaarblijkelijk reeds maanden eerder niet mee in om het ten overstaan van de Belgische overheid te hebben over intieme zaken (zoals het zichzelf prostitueren aan mannen) en over zijn geaardheid. Voor het overige tracht verzoeker andermaal te laten uitschijnen dat hij geen kennis had van de asielprocedure. Hiermee gaat hij echter voorbij aan de terechte vaststelling dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij hiervan weldegelijk en minstens reeds in Duitsland op de hoogte was. Zelfs indien dit niet zo was, kon bovendien worden verwacht dat hij zich enige moeite zou hebben getroost om zich te informeren over de eventuele mogelijkheden tot bescherming. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, zich over deze mogelijkheden zou informeren en een asielaanvraag zou indienen. Zowel verzoeker als de persoon bij wie hij verbleef in België hadden bovendien duidelijk de mogelijkheid om zich hierover te informeren nu zij blijkens de stukken inzake de procedure tot registratie wettelijke samenwoning en blijkens verzoekers voormelde verklaringen elkaar leerden kennen via en aldus beide toegang hadden tot het internet.

Verzoeker gaf blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing echter aan dat hij zelfs niet zocht naar informatie over mogelijkheden om in België te blijven. Dergelijke passieve houding

is niet verenigbaar met een dringende nood aan internationale bescherming. Dat verzoeker naliel asiel aan te vragen en na aankomst in Europa gedurende meer dan anderhalf jaar talmde alvorens dit uiteindelijk te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid.

Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij homoseksueel is en daardoor problemen kende. Vooreerst dient in dit kader te worden opgemerkt dat, hoewel iemands seksuele geaardheid betrekking heeft op zeer intieme gevoelens en de ontdekking ervan een persoonlijk proces is, het aan de asielzoeker toekomt om zijn beweerde homoseksualiteit aannemelijk te maken aan de hand van geloofwaardige verklaringen, die op hun beurt (onder meer) gezien moeten worden in het licht van het al dan niet homofobe karakter van de samenleving waaruit de asielzoeker afkomstig is.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielrelaas niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Uit een lezing van het gehoorverslag blijkt dat de "protection officer" open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksualiteit in de context van de homofobe Ghanese samenleving.

Zo werd verzoeker uitgebreid ondervraagd over de verschillende homoseksuele partners die hij in zijn land van herkomst gehad zou hebben. In dit kader wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat verzoeker dienaangaande veelvuldig en frappant tegenstrijdige verklaringen aflegde.

De motieven dienaangaande luiden als volgt:

"Gevraagd of u in Ghana een partner had, antwoordde u dat, wanneer u schoolliep in de 'high school' [verder: 'middelbare school'], u een vriend had (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd wanneer u die relatie had, antwoordde u dat de relatie ten einde was in het jaar 2010. Gevraagd hoelang deze relatie duurde, antwoordde u, vaagweg en ontwijkend, dat u niet enkel met hem een relatie had, en u ook andere had. Gevraagd naar de naam van de partner, met wie u de relatie beëindigde in 2010, antwoordde u Samuel (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd wanneer uw relatie met Samuel begonnen was, antwoordde u in het jaar 2010. Gevraagd hoelang deze relatie duurde, antwoordde u dat deze ongeveer 8 à 9 maanden duurde, en verklaarde u voorts – tegenstrijdig aan uw eerdere verklaring – dat de relatie eindigde in 2011.

Gevraagd of u, voor u samen was met Samuel, nog andere partners heeft gehad, antwoordde u ontkennend. U herinnerd aan, en geconfronteerd met, uw verklaring dat u zei dat u nog andere partners heeft gehad, wijzigde u simpelweg uw eerdere verklaring, en verklaarde u dat u een andere vriend had voor u samen was met Samuel. Gevraagd naar de naam van deze andere vriend, antwoordde u (K.) Benjamin. Gevraagd wanneer u met deze persoon [(K.) Benjamin] een relatie had, antwoordde u dat dat was wanneer u schoolliep in de middelbare school. Gevraagd wanneer dat was, verklaarde u dat het tussen de jaren 2001 en 2004 was, en u gedurende deze hele periode een relatie had met (K.) Benjamin. Gevraagd of u nog andere homoseksuele relaties heeft gehad in Ghana, afgezien van uw relatie met Samuel en (K.) Benjamin, antwoordde u bevestigend, en gaf u aan dat u ook iets had met een zekere Dennis, maar dat geen echte relatie was, en dat eerder voor het plezier was. Gevraagd wanneer u deze relatie met Dennis had, antwoordde u het niet meer te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of het voor, dan wel na, uw relatie met Kofi was, verklaarde u dat het ervoor was. Gevraagd hoe oud u toen was, wanneer u met Dennis een relatie had, antwoordde u opnieuw het niet meer te weten. Gevraagd of u in Ghana nog andere homoseksuele partners heeft gekend – afgezien van Dennis, (K.) Benjamin en Samuel – antwoordde u ontkennend. Later tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u reeds schoolliep in de middelbare school wanneer u Dennis ontmoette, antwoordde u opnieuw het niet meer te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 31). Dat u zich op generlei wijze zou herinneren waar of wanneer u Dennis ontmoette, en evenmin in staat bent dit bij benadering aan te geven, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Gevraagd hoe het mogelijk is dat u zich dit helemaal niet blijkt te herinneren, antwoordde u – ontwijkend en weinig verhelderend – dat u bij hem thuis een eerste keer seks had, met Dennis. Gevraagd of dat dan de eerste keer was dat u seks had met een andere jongen, antwoordde u – uw eerdere verklaringen betreffende uw homoseksuele relaties in Ghana, volledig tegensprekend – dat u het al gedaan had. Gevraagd met wie, antwoordde u – nadat u lang diende na te denken – dat dat met een zekere Kudju was – ondanks de vaststelling dat u eerder tijdens het gehoor expliciet bevestigde dat u in Ghana enkel homoseksuele betrekkingen had met Samuel, (K.) Benjamin en Dennis. Gevraagd wanneer u met Kudju een eerste keer seksuele betrekkingen had, antwoordde u dat u ongeveer 19 à 20 jaar oud was toen. Gevraagd of dat dan in het jaar 2006 was – gegeven het door u opgegeven geboortjaar, 1987 – antwoordde u bevestigend.

U herinnerd aan uw eerdere verklaringen – namelijk dat u reeds een homoseksuele relatie had met (K.) Benjamin tussen de jaren 2001 en 2004, bevestigde u simpelweg dat u in deze periode een homoseksuele relatie had met Kofi (zie gehoorverslag CGVS, p. 32). U gewezen op de manifeste

inconsistentie tussen uw verklaringen – namelijk dat u verklaarde een homoseksuele relatie te hebben gehad met een zekere (K.) Benjamin tussen 2001 en 2004, alsook uw verklaring in gedachten dat u, voor uw beweerde relatie met (K.) Benjamin, reeds door uw moeder werd betrappt wanneer u seks had met Dennis – en gesteld dat, gegeven deze verklaringen, het toch niet kan dat u een eerste keer homoseksuele betrekkingen had op de leeftijd van 19 jaar, antwoordde u enkel dat de jaartallen u verwarren. U erop gewezen dat u geen jaartal, maar wel uw leeftijd vermeldde, wijzigde u simpelweg uw verklaringen en stelde u dat u dan misschien 15 of 16 was. Het dient opgemerkt dat de wijze waarop u uw verklaringen simpelweg bijstelt, naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, allesbehalve overtuigend is, en enkel verder ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw beweerde homoseksuele relaties. Gevraagd waarom u eerder uw relatie met Kudju helemaal niet vermeldde – wanneer u gevraagd werd naar al uw homoseksuele partners in Ghana – antwoordde u dat het allemaal lang geleden is, en u het zich niet herinnerde – een verklaring die geenszins overtuigend bevonden wordt, daar Kudju de allereerste persoon zou zijn geweest met wie u uw homoseksuele betrekkingen zou hebben gehad, hetgeen het des te frappanter maakt dat u deze relatie zou ‘vergeten’ te vermelden. Ter bevestiging gevraagd of uw allereerste seksuele ervaring met een andere man, dan met Kudju was, antwoordde u – uiterst opmerkelijk – ontkennend, en verklaarde u – opnieuw teruggrijpend naar de vorige versie van de feiten die u gaf – dat het met Dennis was. U geconfronteerd met de vaststelling dat u net voorheen, tot tweemaal toe, verklaarde dat u een eerste keer homoseksuele betrekkingen had met Kudju, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat het Dennis was. Ter bevestiging gevraagd of u dan een eerste keer seks had met Dennis, antwoordde u – op het onbegrijpelijke af – ontkennend, en verklaarde u opnieuw dat het met Kudju was. De wijze waarop u uw verklaringen voortdurend simpelweg wijzigt en fundamenteel bijstelt, naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, doet ernstig en volledig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw beweerde homoseksuele relaties in Ghana.

U verklaarde verder – uw eerdere verklaringen nogmaals wijzigend – dat u ongeveer 16 of 17 was wanneer u een allereerste keer seks had met Kudju, en u hem leerde kennen op school (zie gehoorverslag CGVS, p. 32-33). Gevraagd of u de lagere school, dan wel de middelbare school bedoelt, antwoordde u de lagere school (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). Gevraagd of u dan nog steeds in de lagere school zat wanneer u voor een eerste keer seks had met Kudju, antwoordde u bevestigend. Gevraagd of u dan nog steeds in de lagere school zat, op de leeftijd van 16 à 17 jaar, antwoordde u ontkennend, en verklaarde u dat men op die leeftijd reeds naar de ‘Junior Secondary School’ (JSS) gaat. U gevraagd of u dan tóch niet in de lagere school zat wanneer u met Kudju een relatie begon, begon u het schoolsysteem in Ghana uit te leggen, en bevestigde u nogmaals dat men op de leeftijd van 15 à 16 reeds in het niveau JSS schoolloopt. U gevraagd of u zich dit alles niet gewoon herinnert – i.p.v. uit te rekenen in welke school men zit op welke leeftijd – antwoordde u ontkennend. Gevraagd hoelang uw relatie met Kudju duurde, antwoordde u dat het ongeveer een jaar duurde (zie gehoorverslag CGVS, p. 34). Gevraagd of u er zeker van bent dat u toen ongeveer 16 à 17 jaar oud was, antwoordde u bevestigend. U erop gewezen dat u 16 à 17 was in de jaartallen 2003- 2004, en u toen volgens uw eigen verklaringen reeds school liep in de middelbare school, antwoordde u verward te zijn en voegde u eraan toe dat u 11 was wanneer u zich bewust werd van uw homoseksuele geaardheid, maar u niet meer weet wanneer u voor een eerste keer seks had. U geconfronteerd met de bevreemdende vaststelling dat u zich enerzijds erg goed blijkt te herinneren wanneer u zich van uw homoseksuele geaardheid bewust werd – op de leeftijd van 11 jaar – en gevraagd hoe het kan dat, dit gegeven zijnde, u zich helemaal niet blijkt te herinneren wanneer u voor het eerst seksuele betrekkingen had, antwoordde u enkel het niet meer te weten. Gevraagd met wie u een relatie had, nadat de relatie met Kudju ten einde was, antwoordde u – opnieuw uw eerdere verklaringen tegensprekend – Samuel (zie gehoorverslag CGVS, p. 35). Ter bevestiging gevraagd of Samuel uw tweede homoseksuele vriend was, antwoordde u bevestigend, en voegde u er – nog maar eens uw eerdere verklaringen tegensprekend – aan toe dat u tegelijk ook een relatie had met een zekere Owusu. Gevraagd wanneer u een relatie had met Samuel, antwoordde u dat u met hem een relatie begon nadat uw relatie met Kudju ten einde was, en u lang bij Samuel bleef. Gevraagd hoelang uw relatie met Samuel duurde, antwoordde u – wederom manifest tegenstrijdig met uw eerdere verklaringen – dat u met hem was, tot uw vertrek naar België. Gevraagd wanneer u dan een relatie had met (K.), verklaarde u vaagweg dat dat niet echt uw vriend was, u niet steeds één partner had, en voegde u er – clichématig en op het homofobe af – dat homoseksuelen niet bij 1 persoon blijven, maar soms wel bij drie tegelijk. U herinnert aan uw eerdere verklaring, namelijk dat uw relatie met Samuel 8 à 9 maanden geduurd heeft, antwoordde u vaagweg, en de tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen, waarmee u geconfronteerd werd, simpelweg negerend, dat uw relatie met Samuel aan en uit ging, en u niet steeds samen was met hem. U gewezen op de vaststelling dat uw verklaringen betreffende uw zogenaamde homoseksuele partners in Ghana, voortdurend in tegenspraak zijn met elkaar, antwoordde u – wederom de vaststelling

waarmee u werd geconfronteerd, simpelweg negerend – dat u seks had met ze allemaal, en het allemaal vriendjes waren van u (zie gehoorverslag CGVS, p. 36).

Het dient opgemerkt dat – gegeven bovenstaande vaststellingen – er geen enkel geloof gehecht kan worden aan uw beweerde homoseksuele relaties in Ghana. Uw uiteenlopende en wijzigende verklaringen omtrent uw beweerde homoseksuele relaties in Ghana zijn immers, zoals overduidelijk blijkt uit het voorgaande, volkomen tegenstrijdig.

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Nog los van de vraag of zijn verklaring in deze al dan niet ten onrechte werden geklasseerd als zijnde clichématig en homofoob, kan de verklaring dat verzoeker soms meer dan één partner had immers hoegenaamd niet volstaan om afbreuk te doen aan de veelheid aan manifeste tegenstrijdigheden in verzoekers voormelde gezegden. Voor het overige beperkt verzoeker zich tot een poging om deze tegenstrijdigheden te minimaliseren door op algemene wijze te poneren dat het gaat om een subjectief onderwerp en door op algemene wijze te verwijzen naar zijn persoonlijke belevingswereld en naar de verschillende beleving van relaties in verschillende situaties. Verzoeker geeft in dit kader echter niet de minste verdere duiding en past dit niet toe op zijn concrete situatie of op voormelde motivering. Hoe dan ook was het, te meer gelet op zijn hoge scholingsgraad (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.11; map 'documenten'), geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij duidelijke, gedetailleerde, coherente en consistente verklaringen zou kunnen afleggen over zijn verklaarde homoseksuele relaties in zijn land van herkomst. Evenmin was het onredelijk om te verwachten dat hij deze zou kunnen situeren in de tijd en ten opzichte van elkaar en dat hij deze op een spontane en doorleefde wijze zou kunnen plaatsen binnen zijn eigen belevingswereld en levensloop. Verzoeker bleef hier echter manifest in gebreke en maakt zijn vermeende homoseksuele relaties in zijn land van herkomst geheel niet aannemelijk.

Verzoeker voert verder niet één dienstig en concreet argument aan ter weerlegging van de bestreden beslissing doch laat deze volledig ongemoeid waar gesteld wordt:

“U verklaarde dat uw ouders op de hoogte zijn van uw homoseksuele geaardheid, sinds u schoolliep in de middelbare school (zie gehoorverslag CGVS, p. 15) – waar u beweerde school gelopen te hebben tussen de jaren 2001 en 2004, de periode waarin u beweerdelijk een homoseksuele relatie had met (K.) Benjamin (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd hoe uw ouders dit te weten gekomen zijn, verklaarde u eerst vaagweg dat men ongeveer 17 à 18 jaar oud is wanneer men naar de middelbare school gaat, u in tegenstelling tot uw broers nooit een vriendin toonde, en u enkel jongens als vrienden had (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Opnieuw gevraagd hoe uw ouders te weten kwamen dat u homoseksueel bent, antwoordde u dan weer dat uw moeder het zag aan de manier waarop u zich bewoog, en voegde u er nogmaals herhalend aan toe dat u hen nooit een meisje toonde. U gesteld dat dit verdenkingen zijn, en opnieuw gevraagd hoe uw ouders het dan met zekerheid wisten, verklaarde u dat een jongen u op een dag thuis kwam bezoeken, jullie de liefde bedreven, en uw moeder jullie betrapte. Het dient opgemerkt dat – gegeven de ernst van een dergelijk voorval – het uiterst opmerkelijk bevonden wordt u dit pas wist te verklaren nadat dezelfde vraag u een derde keer werd gesteld. Gevraagd wie die jongen was, antwoordde u vaagweg en geenszins verhelderend, dat het uw vroeger lief was (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd naar zijn naam, antwoorde u in eerste instantie Samuel, en wijzigde u dit meteen erna door te stellen dat het eigenlijk Dennis was (zie gehoorverslag CGVS, p. 16) – hoewel u, zoals hierboven reeds aangegeven, eerder had verklaard dat u in deze periode een relatie had met (K.) Benjamin, en uw relatie met Dennis voorafgaand aan uw relatie met (K.) Benjamin was. Dat u zich daarenboven initieel vergistte door te stellen dat u samen met Samuel werd betrapt, is des te opmerkelijker, daar het toch wel bizar is dat u zich in deze van partner zou vergissen. Gevraagd hoe u betrapt werd met Dennis, antwoordde u dat uw moeder de kamer binnenkwam (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Gevraagd of u de deur dan niet had gesloten, antwoordde u dat niet gedaan te hebben, benadrukte u vreemd genoeg dat ze op elk moment binnen kon komen, daar ze toch wisten dat u nooit met vriendinnen op uw kamer was. U gevraagd of u er dan niet aan dacht de deur op slot te doen – gezien u er seks had met uw homoseksuele partner – en gesteld dat het feit dat uw moeder op elk moment binnen kon komen, toch net een extra reden vormt om voorzichtig te zijn, verklaarde u – allerminst een antwoord biedend op de bevreemdende vaststelling waarmee u werd geconfronteerd – dat u de deur enkel dicht deed, maar niet op slot. Bovenstaande verklaringen wijzen op een dermate roekeloos risicogedrag, waarvoor u geen redelijke verklaringen weet te bieden, dat er verder afbreuk gedaan wordt aan de reeds volkomen en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van de door u geopperde homoseksuele geaardheid –en relaties. Immers, dat u zonder meer homoseksuele betrekkingen zou hebben in uw eigen kamer thuis, zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen opdat u niet betrapt zou worden – gezien uw moeder naar eigen zeggen steeds op elk moment uw kamer kon binnen lopen – geeft blijk van een danig risicovol gedrag, dat geenszins getuigt van enige echte en doorleefde ervaringen van een homoseksuele man die zijn homoseksualiteit poogt te beleven te midden een homofobe maatschappij als de Ghanese, en getuigt voorts enkel van een manifest gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarmee een homoseksueel,

opgroeïend en levend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de beleving van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door zijn onmiddellijke omgeving.”

De voormelde motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien zij door verzoeker niet dienstig worden aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

Evenmin onderneemt verzoeker enig poging teneinde de bestreden beslissing in concreto te weerleggen waar gemotiveerd wordt:

“U verklaarde verder dat u ook met (K.) ’s nachts seks had bij u thuis (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd wat uw ouders daarover dachten, antwoordde u dat uw ouders dachten dat de andere vrienden die u thuis bezochten, ‘gewone’ vrienden waren die op bezoek kwamen. Gevraagd of uw ouders het verband zelf niet legden, gezien uw moeder u reeds betrapte wanneer u seks had met Dennis, antwoordde u, vaagweg, dat ze u wel verdachten (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u dan, ondanks het feit dat ze u verdachten, u wel nog jongens mocht meenemen naar uw kamer, antwoordde u herhalend dat u de deur niet op slot deed, de deur open stond en iedereen het kon zien, en jullie soms ook voor de deur zaten. U gesteld dat u de deur dan toch niet open liet staan wanneer u er seks had, antwoordde u dat u de deur open liet nadat ze u betrapt hadden. Gesteld dat u dan toch wel de deur sloot wanneer u er seks had met (K.), antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat u de deur wel niet sloot met een sleutel. Gevraagd of uw moeder u ooit met (K.) betrapte, antwoordde u ontkennend. U gevraagd waarom – gegeven uw verklaringen dat uw ouders erg gekant zijn tegen homoseksualiteit – ze u dan nog toelieten om samen met andere jongens in uw kamer te zitten, antwoordde u dat u anders geen vrienden had om mee te praten, en u steeds de deur open liet staan, zodat ze geen ‘slechte zaken’ zouden zien. Later tijdens het gehoor op het CGVS, wanneer dit onderwerp opnieuw ter sprake kwam, ontkende u dan weer ooit nog seks te hebben gehad in uw kamer thuis, nadat u door uw moeder werd betrapt, en verklaarde u dat u met (K.) steeds bij hem thuis seks had (zie gehoorverslag CGVS, p. 39 en 40). U gewezen op de vaststelling dat u eerder tijdens het gehoor op het CGVS het omgekeerde beweerde, antwoordde u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 40). Het dient opgemerkt dat het simpelweg ontkennen van verklaringen die u aflegde, niet overtuigt, en de reeds vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen omtrent uw homoseksuele geaardheid –en relaties, enkel verder bevestigt.”

Ook deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet aanvecht, onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Gevraagd hoe u te weten kwam dat (K.) Benjamin homoseksueel was, verklaarde u dat u het zag aan de manier waarop hij loopt en praat, en bevestigde u dat het erg duidelijk was (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd hoe u van Samuel te weten kwam dat hij homoseksueel was, antwoordde u dat hij u aankeek, met z’n tong over z’n lippen ging, en u zo wist dat hij homoseksueel was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd hoe u dan wist dat dat betekende dat hij homoseksueel was, verklaarde u dat u hem benaderde nadat hij u dit gebaar gesteld had, u hem vertelde dat u in mannen geïnteresseerd bent, en hij u hetzelfde zei. Gevraagd of het geen groot risico inhield om zomaar aan Samuel mee te delen dat u homoseksueel bent, verklaarde u enkel vaagweg, en geenszins een antwoord biedend op de u gestelde vraag, dát u het hem zei, en hij niet wou dat anderen het wisten. Gevraagd hoe Samuel wist dat u homo was, antwoorde u – allerminst verhelderend – dat u vaak met jongens speelde op school. U gesteld dat er veel jongens zijn op scholen, die met andere jongens spelen, en dit toch geenszins betekent dat al deze jongens homoseksueel zouden zijn, antwoordde u vaagweg, geenszins verhelderend, en clichématig, dat u weet wie er ‘gay’ is daar u zelf ‘gay’ bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd hoe u van Kudju te weten kwam dat hij homoseksueel was, verklaarde u dat hij u zei dat hij u graag had, hij u zei dat hij homo was, en op u viel (zie gehoorverslag CGVS, p. 33). Gevraagd waarom Kudju iets dergelijks zou doen – zomaar aan een onbekende zeggen ‘ik ben homo’ – gegeven uw verklaringen betreffende de Ghanese maatschappij, die erg homofob is, verklaarde u vaagweg dat ‘hij de moed nam’ en voegde u er herhalend aan toe dat u niet met meisjes speelde. U opnieuw gevraagd waarom Kudju u zomaar zou zeggen homoseksueel te zijn, verklaarde u het ook niet te weten. Het dient opgemerkt dat de wijze waarop u beschrijft hoe u uw beweerde homoseksuele partners zou hebben leren kennen, en van hen te weten kwam dat ze eveneens homoseksueel zijn, geenszins weet te overtuigen. Immers, dat u het ofwel ‘duidelijk’ zag, dan wel dat ze het u gewoon vertelden zonder meer, zijn danig simpele verklaringen, die geenszins blijk geven van echte en doorleefde ervaringen, en die opnieuw blijk geven van een gebrek aan inzicht in de complexe realiteit waarin homoseksuelen zich in Ghana geplaatst zien, bij het aangaan van homoseksuele relaties, en de voorzichtigheid die hierbij geboden wordt.

Gevraagd of de ouders van Dennis wisten dat hij homo was, antwoordde u dat zijn moeder het wist (zie gehoorverslag CGVS, p. 40). Gevraagd hoe zij het wist, antwoordde u – initieel – het niet te weten, en voegde u er aan toe dat hij u gewoon zei dát z’n moeder wist dat hij homoseksueel was. Gevraagd of

zijn vader het dan niet wist, antwoordde u het niet te weten en herhaalde u dat hij enkel zei dat z'n moeder het wist. U geconfronteerd met de vaststelling dat, als de moeder van Dennis wist dat Dennis homoseksueel was, ze het dan ook van u zou weten, en gevraagd of u dan niet aan Dennis vroeg hoe zijn moeder het te weten kwam, antwoordde u – uw vorige verklaring niet te weten hoe de moeder van Dennis erachter kwam dat Dennis homo was, simpelweg wijzigend – dat Dennis enkele keren betraptd werd door zijn moeder, en evenmin meisjes meenam naar zijn huis. Gevraagd waarom u dan eerst zei dat u niet weet hoe de moeder van Dennis op de hoogte kwam van zijn homoseksualiteit, antwoordde u enkel dat hij u zei dat z'n moeder hem had betraptd, en blijkt u plots op te merken dat de interviewer die u hoorde op het CGVS, u soms dezelfde vragen opnieuw stelt. Opnieuw dient vastgesteld dat u uw verklaringen simpelweg wijzigt en volledig bijstelt, naargelang de vaststellingen waarmee u werd geconfronteerd, en de vragen die u werden gesteld. Dit is allerm minst overtuigend, en doet enkel verder ernstig afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw bewering homoseksueel te zijn, en in Ghana homoseksuele relaties te hebben gehad.

U verklaarde voorts dat u in april 2013 voor een feestje uitgenodigd werd door de buurjongen – die u eigenlijk niet goed kende, maar die u wel steeds groette wanneer u hem passeerde – u naar dat feestje ging, de buurjongen u aanzette om met de meisjes op het feestje te praten, en u hem vertelde dat u zich niet interesseert in meisjes, maar u voor de mannen bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 26 en 27). Gevraagd waarom u hem vertelde dat u homo was, herhaalde u gewoon uw verklaringen betreffende dit feestje (zie gehoorverslag CGVS, p. 26). Opnieuw gevraagd waarom u hem vertelde dat u homo was, gezien u er zich wel aan kon verwachten dat hij mogelijks slecht zou reageren, antwoordde u – de u gestelde vraag simpelweg negerend – dat u geen gevoelens heeft voor meisjes. U eraan herinnerd dat u gevraagd werd waarom u dit zomaar vertelde, antwoordde u – nog maar eens de u gestelde vraag simpelweg negerend – dat iedereen met meisjes gaat, hij u niet eerder samen met meisjes zag, en hij u daardoor mogelijks zou kunnen verdenken. U opnieuw gevraagd waarom u dan deze verdenkingen expliciet bevestigde, bleef u nog steeds de bevreemdende vaststelling waarmee u werd geconfronteerd, simpelweg negeren, en verklaarde u dat u hem zei dat hij het aan niemand mocht zeggen, maar hij het dan toch aan zijn ouders vertelde. U erop gewezen dat u hem toch niet moest vertellen dat u homoseksueel was, gezien u wel kon verwachten dat dit mogelijks problemen kon veroorzaken, verklaarde u enkel herhalend dat u deze jongen eigenlijk niet goed kende – hetgeen het d s te frappanter maakt dat u hem zomaar zou meedelen dat u op mannen valt – en u het hem dan gewoon zei op dat feestje. Wanneer u een zesde keer gevraagd werd waarom u deze persoon – die u niet eens goed bleek te kennen – zomaar vertelde dat u homoseksueel was, antwoordde u uiteindelijk dat u dronken was (zie gehoorverslag CGVS, p. 27) – een danig simpel antwoord dat geenszins ingezien kan worden waarom u dit niet meteen wist te zeggen. Voorts verklaarde u dat uw bureu u op een gegeven moment dood wilden slaan, u nergens meer heen kon, mensen u als homoseksueel zouden aanwijzen, en u geen vrijheid meer zou hebben als persoon (zie gehoorverslag CGVS, p. 25 - 26). Gevraagd wanneer dat gebeurde, dat bureu u dood wilden slaan, antwoordde u dat het rond december 2013 was. Wanneer u iets later tijdens het gehoor op het CGVS deze vraag opnieuw werd gesteld, verklaarde u dan weer dat dit gebeurde rond juli 2013. Opnieuw dient opgemerkt dat uw volledig tegenstrijdige verklaringen, niet overtuigen, en enkel verder afbreuk doen aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen afgelegd in het kader van uw asielaanvraag. Dat u voorts niet wist te antwoorden wanneer u talloze malen werd gevraagd waarom u zonder enige dwingende reden, zomaar aan uw buurjongen (die u niet goed kende) zei dat u homoseksueel was, om uiteindelijk – wanneer de vraag u een zesde keer werd gesteld – te verklaren dat u dronken was, overtuigt allerm inst."

Verzoeker betwist of weerlegt de voormelde motieven niet. Bijgevolg worden zij door de Raad overgenomen.

Op basis van verzoekers verklaringen, zoals uitgebreid weergegeven in de bestreden beslissing, wordt in deze beslissing bovendien met recht gesteld:

"Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk zijn, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef homoseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw homoseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Ghana, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden, dan wel gesprekken met een van uw homoseksuele partners – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte, oppervlakkige, herhalende, niet doorleefde en veelal nietszeggende verklaringen, die allerm inst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Ook de verklaringen waarin u dan weer wel gewag maakte van twijfels en ongemak – wanneer u weende en zich afvroeg waarom god u zo maakte – weet u allerm inst te concretiseren, en bleef u

steeds opnieuw simpelweg herhalen, wanneer er dieper op ingegaan werd. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Ghana – of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan wel positieve gevoelens), zonder daarbij steeds dezelfde, beknopte verklaring te herhalen [namelijk dat u weende en u zich afvroeg waarom god u zo maakte] - zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerm minst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend, levend en studierend in een homofobe maatschappij als de Ghanese, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Ghanese, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaring bleef herhalen, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.”

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te weerleggen. Waar hij verwijst naar mogelijke verschillen in de beleving van de geaardheid, de mogelijke invloeden van de sociale en culturele achtergrond op deze beleving en de kans op het bestaan van schaamte, het spiegelen van heteroseksuele normen en waarden en geïnternaliseerde homofobie, dient immers te worden vastgesteld dat hiermee in voorgaande motivering uitdrukkelijk en terdege rekening wordt gehouden. Dit doet voorts geenszins afbreuk aan het gegeven dat van verzoeker redelijkerwijze mocht worden verwacht dat hij toch enige blijk van reflectie zou kunnen geven en dat hij zijn ervaringen en gevoelens bij de ontluiking van zijn geaardheid enigszins zou kunnen concretiseren. Verzoeker gaf echter niet de minste blijk van het nadenken over, het omgaan met en het ervaren van zelfs maar één concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat hij homoseksueel is en opgroeide in een homofobe maatschappij.

Verzoeker vertoonde daarenboven een gebrek aan kennis omtrent hetgeen de Ghanese wet zegt over homoseksualiteit. In deze wordt in de bestreden beslissing met reden opgemerkt:

“Gevraagd wat de Ghanese wet zegt over homoseksualiteit, antwoordde u ontwijkend dat u een blad neerlegde bij uw asielaanvraag waarin de Ghanese wet geciteerd wordt (zie gehoorverslag CGVS, p. 42) – een verklaring op grond waarvan men dan ook wel kan verwachten dat u zou weten wat deze wet zou inhouden. Gevraagd of u de wet dan ook kent, antwoordde u bevestigend en vaagweg, dat men er in Ghana voor vervolgd kan worden. Gevraagd welke straffen er voorzien worden in de Ghanese wet, in het geval een homoseksueel op heterdaad betrapt wordt, antwoordde u het niet te weten, en verwees u naar het door u neergelegde document. Gevraagd of u dan niet weet welke gevangenisstraf daarop staat, antwoordde u – volkomen foutief – 4 jaar. Het dient echter vastgesteld, zo blijkt uit de betreffende wettekst die u zelf als element ter ondersteuning van uw asielaanvraag neerlegde – dat de voorziene gevangenisstraf varieert van minimum 5 jaar tot 25 jaar. Bovenstaande vaststelling laat toe te concluderen dat u volkomen onwetend blijkt betreffende de wettelijke en maatschappelijk situatie van homoseksuelen in Ghana – ondanks de documenten hieromtrent die u zelf neerlegde.”

Verzoeker tracht zijn gebrek aan kennis ten onrechte te vergoelijken. Daar hij het betreffende Ghanese wetsartikel zelf neerlegde (administratief dossier, map ‘documenten’), was het immers geenszins onredelijk om te verwachten dat hij omtrent de inhoud van dit artikel op de hoogte zou zijn. Dat hij nali et zich te informeren omtrent de stukken die hij nota bene zelf neerlegde ter staving van zijn aanvraag, getuigt van een verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet verder afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde geaardheid en asi elrelaas.

Derhalve is verzoekers verwijzing naar informatie over de strafbaarstelling van homoseksualiteit en de situatie voor homoseksuelen in Ghana niet dienstig (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 8-9; administratief dossier, map ‘documenten’).

Deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op zijn persoon en kan niet volstaan om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te

worden geïnviseerd of vervolgd. Verzoeker dient dit in concreto aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

De neergelegde documenten zijn niet van die aard dat zij de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers vermeende geaardheid en problemen kunnen herstellen.

Hoe de documenten inzake de procedure tot registratie wettelijke samenwoning (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-5; administratief dossier, map 'documenten') afbreuk zouden kunnen doen aan de voormelde vaststellingen, kan niet worden ingezien. In tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat verweerder de beslissing inzake de wettelijke samenwoning geenszins voor waar aanneemt en deze niet gebruikt om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas. Integendeel wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk gesteld dat het CGVS zich niet uitspreekt over de inhoud van deze beslissing, alsmede dat dit buiten de bevoegdheid van het CGVS valt. Ook de Raad kan in deze slechts vaststellen dat de bevoegde diensten op basis van de verklaringen van verzoeker en zijn voorgehouden partner (onder meer deze die in het verzoekschrift worden aangehaald) menen dat verzoekers relatie een schijnrelatie betreft en dat verzoeker tegen deze beslissing in beroep ging. Aldus kunnen de voormelde documenten geen afbreuk doen aan het voorgaande. Er is voorts geen wettelijke bepaling die de Raad ertoe verplicht om de uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg en, eventueel in een later stadium, het Hof van Beroep af te wachten alvorens recht te spreken. Zo de Raad dit zou doen, zou dit er bovendien toe kunnen leiden dat eenieder wiens geaardheid ongeloofwaardig wordt geacht een procedure tot registratie wettelijke samenwoning kan opstarten om zijn asielaanvraag te rekken.

Dat verzoeker de heer H. vergezelt naar het Instituut voor Tropische Geneeskunde (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 6), toont geenszins aan dat verzoeker homoseksueel zou zijn en/of een relatie heeft met voornoemd persoon. Evenmin kan dit de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers relaas herstellen.

De overige documenten (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 7; administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert in ondergeschikte orde in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verweerder liet na de specifieke situatie, afkomst en geaardheid van verzoeker in rekening te brengen en verwijst slechts naar de algemene situatie in Ghana.

Verzoeker verwijst naar zijn hoger gedane uiteenzetting en stelt ingevolge zijn herkomst en geaardheid een reëel risico te lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de vreemdelingenwet.

In zijn besluit stelt verzoeker nog dat de veiligheidssituatie in Ghana niet van die aard is dat hij kan worden teruggestuurd.

2.4. Verzoeker stelt ten onrechte dat verweerder zich betreffende de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus beperkt tot een verwijzing naar de algemene situatie in Ghana. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de beslissing heeft besloten tot de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen betekent niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet of niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn voorgehouden geaardheid en asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van deze geaardheid en dit relaas.

Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Evenmin toont verzoeker aan of kan uit de informatie in het onderhavige dossier worden afgeleid dat de situatie in Ghana zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige

schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet. Derhalve dient de subsidiaire beschermingsstatus aan hem te worden ontzegd.”

1.2. Op 4 november 2016 diende verzoeker een tweede keer een asielaanvraag in. Op 18 november 2016 nam de Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Het tegen deze beslissing ingediende beroep werd door de Raad verworpen bij arrest nr. 183 633 van 9 maart 2017. Dit arrest motiveerde als volgt:

“1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. In casu wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn onderhavige asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoeker zijn huidige tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die hij naar aanleiding van zijn vorige, eerste asielaanvraag heeft uiteengezet, namelijk problemen in en een vrees ten aanzien van zijn land van herkomst Ghana omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

Verzoekers eerste asielaanvraag werd geweigerd bij 's Raads arrest nr. 174 257 van 6 september 2016 omdat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde homoseksuele geaardheid en zijn asielrelaas.

Ter ondersteuning van zijn huidige tweede asielaanvraag legt verzoeker bijkomende verklaringen af -hij stelt autisme te hebben en getraumatiseerd te zijn door hetgeen hij heeft meegemaakt in Ghana- en volgende documenten neer: een kopie van een pagina uit zijn Ghanees paspoort, een brief van zijn advocaat, een proces-verbaal van eerste verhoor van de lokale recherche & Nazorg, dienst personen van de stad Antwerpen, een brief van de vzw Gouverneur Kinsbergen van 5 oktober 2016, documentatie van het BCHV over de asielprocedure, de beoordeling van de geloofwaardigheid en de herschikte kwalificatierichtlijn, een medisch attest d.d. 29 september 2016 van dokter G.A., een medisch verslag van Dr. M.V. van het instituut van tropische geneeskunde, foto's, en een derde medisch attest d.d. 10 oktober 2016 van dokter B.D.G.

3. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: “Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen

bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

4. Aangezien reeds in het kader van verzoekers vorige asielaanvraag bij 's Raads arrest nr. 174 257 van 6 september 2016 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door hem ingeroepen vrees voor vervolging en gelet op de in de bestreden beslissing gedane vaststelling dat verzoeker naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen elementen bijbrengt die zijn geloofwaardigheid kunnen herstellen of die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt, dient te worden besloten dat verzoeker niet aantoonde in zijn land van herkomst persoonlijke problemen te hebben (gekend).

Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het uiteenzetten van theoretische beschouwingen, het herhalen van en volharden in eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

De Raad benadrukt dat in het kader van verzoekers vorige, eerste asielaanvraag bij voormeld arrest op grond van verschillende, talrijke vaststellingen werd vastgesteld en geoordeeld, en omstandig gemotiveerd dat aan verzoekers voorgehouden homoseksuele geaardheid en aan zijn relaas geen geloof kan worden gehecht.

Met betrekking tot de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde en door hem in de bijgevoegde inventaris als "uitprint chatconversaties met verschillende homoseksuele partners" aangeduide documenten, uittreksels van sms- en WhatsApp-conversaties met verschillende mannen waarin o.a. (al dan niet seksueel getinte) afspraakjes worden geregeld, merkt de Raad vooreerst op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van zijn vorige asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers geaardheid en asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op het gegeven dat dergelijke sms- en WhatsApp- berichten gemakkelijk kunnen worden geënceneerd en alzo gesolliciteerd van aard (kunnen) zijn, kan hier geen bewijswaarde aan worden gehecht. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde uittreksels van conversaties/contacten met verschillende mannen in België zijn derhalve geenszins van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen bij 's Raads arrest nr. 174 257 van 6 september 2016 in het kader van zijn vorige asielaanvraag met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en zijn asielrelaas werd vastgesteld. Verzoeker brengt in het kader van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan het gezag van gewijsde van voormeld arrest te tornen.

In zoverre verzoeker artikel 3 van het EVRM geschonden acht, wijst de Raad erop dat artikel 3 van het EVRM vereist dat verzoeker doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat hij in het land waarnaar hij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 van het EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij een dergelijk risico loopt, moet zijn beweringen staven met een begin van bewijs. Een loutere bewering of eenvoudige vrees voor onmenselijke behandeling, of verwijzing naar algemene informatie omtrent een algemene situatie in het land van herkomst, zoals verzoeker in casu naar informatie omtrent o.a. de situatie voor homoseksuelen in Ghana, volstaat op zich niet om een inbreuk uit te maken op voornoemd artikel.

Verder dient te worden opgemerkt dat aanvaard wordt dat homoseksuelen kunnen "behoren tot een bepaalde sociale groep" in zin van de definitie van vluchteling in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Aan verzoekers homoseksuele geaardheid en relaas kan echter, zo werd eerder bij voormeld arrest vastgesteld, geen geloof worden gehecht. In die zin is de door hem bijgebrachte informatie dienaangaande dan ook niet nuttig of relevant.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, Parl.St. Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

Artikel 39/59, § 2 van de vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 20 januari 2017, voert verzoekende partij aan dat het een groot probleem is om haar homoseksuele geaardheid te bewijzen. Zij licht toe dat zij reeds geruime tijd samenwoont met een Belgische vriend die hier op de zitting aanwezig is om haar te steunen. Zij wijst naar de chatgesprekken met verschillende homoseksuele partners en stelt dat deze gesprekken gevoerd werden voordat zij een relatie had met haar huidige partner en voor dat zij een asielaanvraag indiende. Verzoekende partij meent voorts dat ook niet voldoende rekening werd gehouden met het element autisme. Verzoekende partij stelt dat zij veel symptomen vertoont van autisme en dat om die reden door haar partner een afspraak werd vastgelegd bij de VZW Gouverneur Van Kinsbergen, maar dat er slechts effectief een afspraak kan gegeven worden in het voorjaar van 2018.

Waar verzoekende partij verwijst naar haar chatgesprekken met verschillende homoseksuele partners en stelt dat deze gesprekken gevoerd werden voordat zij een relatie had met haar huidige partner en voor dat zij een asielaanvraag indiende, wijst de Raad naar de grond in de beschikking waar met betrekking tot die chatconversaties als volgt werd vastgesteld: "Met betrekking tot de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde en door hem in de bijgevoegde inventaris als "uitprint chatconversaties met verschillende homoseksuele partners" aangeduide documenten, uittreksels van sms- en WhatsApp-conversaties met verschillende mannen waarin o.a. (al dan niet seksueel getinte) afspraken worden geregeld, merkt de Raad vooreerst op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van zijn vorige asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers geaardheid en asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op het gegeven dat dergelijke sms- en WhatsApp- berichten gemakkelijk kunnen worden geënsceeneerd en alzo gesolliciteerd van aard (kunnen) zijn, kan hier geen bewijswaarde aan worden gehecht.

De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde uittreksels van conversaties/contacten met verschillende mannen in België zijn derhalve geenszins van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen bij 's Raads arrest nr. 174 257 van 6 september 2016 in het kader van zijn

vorige asielaanvraag met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en zijn asielrelaas werd vastgesteld. Verzoeker brengt in het kader van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan het gezag van gewijsde van voormeld arrest te tornen." Verzoekende partij brengt geen concrete en valabele elementen aan die hieraan afbreuk doen of een ander licht op werpen.

Verzoekende partij betoogt daarnaast zeer algemeen dat niet voldoende rekening werd gehouden met het element autisme en stelt dat zij veel symptomen vertoont van autisme, doch ze legt geen enkel medisch attest neer waaruit zou (kunnen) blijken dat bij haar autisme werd vastgesteld. In het door verzoekende partij neergelegde medische attest van Dr. G. A. d.d. 29 september 2016 wordt louter vermeld dat de partner van verzoekende partij vreemde gedragingen herkent "welke", zo luidt het, "tevens aan autisme doen denken", doch niets meer dan dat. Met een "diagnose" vreemde gedragingen die doen denken aan autisme, vastgesteld door de partner van verzoekende partij, maakt verzoekende partij niet aannemelijk dat zij met ernstige psychische problemen kampt. Het betreffen aldus louter symptomen, vermoedens die mogelijks op autisme zouden kunnen wijzen, doch in het attest wordt, net als in de andere door verzoekende partij aangebrachte medische stukken, nergens vastgesteld, laat staan op grond van een uitgebreid en gedegen medisch onderzoek, en verzoekende partij legt voor het overige geen andere medische documenten neer waaruit zou blijken dat in haren hoofde autisme werd vastgesteld. Het feit dat, zoals verzoekende partij beweert, door haar partner een afspraak werd vastgelegd bij de VZW Gouverneur Van Kinsbergen, maar dat er slechts effectief een afspraak kan gegeven worden in het voorjaar van 2018, wijzigt hier niets aan en vermag hier geen afbreuk aan te doen of een ander licht op te werpen.

Uit het verslag van verzoekende partij haar verhoor in het kader van onderhavige asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt overigens dat het gehoor op een normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen worden afgeleid. Verzoekende partij laat overigens na concreet aan te tonen dat, waar of op welke wijze haar beweerde (symptomen van) autisme haar verklaringen zou(den) hebben beïnvloed. Ze toont evenmin aan dat of op welke wijze dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing en de beschikking.

Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerkingen dat het een groot probleem is om haar homoseksuele geaardheid te bewijzen en dat zij reeds geruime tijd samenwoont met een Belgische vriend die aanwezig is ter terechtzitting om haar te steunen, zonder echter voorts daadwerkelijke en concrete opmerkingen te formuleren aangaande de in de beschikking van 20 januari 2017 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen. De Raad herhaalt dat om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, er nieuwe elementen dienen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg brengt verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet."

1.3. Naar aanleiding van een administratieve controle op 22 mei 2017 werd verzoeker overgebracht naar het gesloten centrum. Een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met oog op verwijdering en een inreisverbod werden hem ter kennis gebracht. Op 24 mei 2017 diende verzoeker een derde asielaanvraag in.

1.4. Op 7 juni 2017 nam de adjunct-Commissaris-generaal de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing, die verzoeker op 7 juni 2017 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"Asielaanvraag: 24/05/2017
Overdracht CGVS: 30/05/2017

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Ghanese nationaliteit te bezitten. U verklaarde tijdens uw eerste asielaanvraag homoseksueel te zijn en hierdoor in Ghana problemen te hebben gekend. U diende een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties op 28 december 2015.

Op 8 maart 2016 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die op datum van 6 september 2016 de beslissing van het CGVS bevestigde, en u de toekenning van de vluchtelingenstatus en de toekenning van het subsidiaire beschermingsstatuut weigerde.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 4 november 2016 een tweede asielaanvraag in. Op 21 november 2016 nam het CGVS de beslissing tot weigering van inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag. U ging tegen deze beslissing in beroep bij de RvV die de beslissing van het CGVS bevestigde op 9 maart 2017.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 24 mei 2017 een derde asielaanvraag in. Als nieuwe elementen in onderhavige derde asielaanvraag, legde u de volgende documenten neer: 3 brieven van het Gouverneur van Kinsbergen instituut, een rapport van Human Rights Watch "Like a death sentence; Abuses against persons with Mental Disabilities in Ghana, 2012, een uitprint van de website van het roze huis, een uitprint van "seksueel getinte berichten met mannen", foto's van u en de persoon over wie u verklaart dat hij uw partner is, een uitprint van gezinssamenstelling dd. 09/08/2017, 24/10/2016 en 11/05/2017 en foto's van de Pride Parade in Brussel op 20 mei 2017 en een brief van uw advocaat.

U verklaarde bij het indienen van uw derde asielaanvraag dat u met deze documenten wil aantonen dat u homoseksueel bent en dat u autisme hebt.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden. In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw huidige asielaanvraag steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door het CGVS op 28 december 2015 een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, en dit omdat er geen geloof gehecht werd aan uw verklaringen dat u homoseksueel zou zijn. Zoals hierboven al aangehaald ging u in beroep tegen deze beslissing bij de RvV die de beslissing van het CGVS bevestigde op 6 september 2016.

Wat betreft de brief van het Gouverneur van Kinsbergen instituut van 22 maart 2017; deze is louter een uitnodiging voor een gesprek dat doorging op 22/04/2017. Wat betreft de brief van het Gouverneur van Kinsbergen instituut; deze bevestigt dat u op gesprek kwam bij het Oriëntatiecentrum het Gouverneur van Kinsbergen instituut en zegt verder dat u zal uitgenodigd worden voor verdere onderzoeken in de loop van het jaar 2018. Wat betreft de brief van het Gouverneur van Kinsbergen instituut van 11 mei 2017; in deze brief staat dat u uitgenodigd wordt voor een medisch-psychiatrisch en psychologisch onderzoek op 22 augustus 2017 en voor een bijkomend psychologisch onderzoek en een ergotherapeutisch onderzoek op 25 augustus 2017. In geen enkel van deze documenten wordt een diagnose gesteld. Er moet dus vastgesteld worden dat u geen medische stukken aanbrengt waarin vastgesteld wordt dat er bij u autisme werd vastgesteld.

Wat betreft het rapport van Human Rights Watch "Like a death sentence; Abuses against persons with Mental Disabilities in Ghana: dit is een algemeen rapport over de situatie van mensen met een mentale beperking in Ghana. Deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op uw persoon en is dus ook niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Deze documentatie kan dan ook niet als een nieuw element kunnen beschouwd worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Zoals hierboven al beschreven, legde u geen medische stukken voor waarin vastgesteld wordt dat dat er bij u autisme werd vastgesteld.

Wat betreft de uitprint van een artikel op de website van het roze huis waarin geponeerd wordt dat het moeilijk zou zijn voor holebi-asielzoekers om de asielinstanties te overtuigen van hun seksuele geaardheid: deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op uw persoon en is dus ook niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Deze documentatie kan dan ook niet als een nieuw element kunnen beschouwd worden dat de kans

aanzienlijk groter maakt dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Wat betreft de uitprint van "seksueel getinte berichten met mannen" die u neerlegde: u legde deze berichten al neer bij de RvV toen u in beroep ging tegen de beslissing van het CGVS tot weigering van inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag en deze berichten kunnen dus niet als een nieuw element beschouwd worden. In haar arrest van 9 maart 2017 merkte de RvV, over deze berichten, het volgende op:

"Met betrekking tot de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde en door hem in de bijgevoegde inventaris als "uitprint chatconversaties met verschillende homoseksuele partners" aangeduide documenten, uittreksels van sms- en WhatsApp-conversaties met verschillende mannen waarin o.a. (al dan niet seksueel getinte) afspraakjes worden geregeld, merkt de Raad vooreerst op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van zijn vorige asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers geaardheid en asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op het gegeven dat dergelijke sms- en WhatsApp- berichten gemakkelijk kunnen worden geënceneerd en alzo gesolliciteerd van aard (kunnen) zijn, kan hier geen bewijswaarde aan worden gehecht. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde uittreksels van conversaties/contacten met verschillende mannen in België zijn derhalve geenszins van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen bij 's Raads arrest nr. 174 257 van 6 september 2016 in het kader van zijn vorige asielaanvraag met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en zijn asielrelaas werd vastgesteld. Verzoeker brengt in het kader van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan het gezag van gewijsde van voormeld arrest te tornen."

Wat betreft de foto's waarop u samen met de heer (H.) te zien valt, in het kader van uw eerste asielaanvraag legde u al foto's neer waarop u te zien bent met de heer (H.), deze kunnen dus niet als een nieuw element beschouwd worden. Verder kan er over deze foto's ook opgemerkt worden dat deze geen bewijs vormen van uw, door u geopperde, homoseksuele geaardheid, en oprechtheid van de door u aangegane relatie met de heer (H.).

Wat betreft de 3 uittreksels van het bevolkingsregister, gezinssamenstelling op 09/08/2016, 24/10/2016 en 11/05/2017: het feit dat u gedurende deze periode op hetzelfde adres woonde als de heer (H.) kan niet als een nieuw element worden beschouwd daar u al met hem samenwoonde tijdens uw vorige asielaanvragen.

Wat betreft de foto's van de Pride Parade in Brussel op 20 mei 2017: deze vormen geen bewijs van uw, door u geopperde, homoseksuele geaardheid en deze kunnen dan ook niet als een nieuw element kunnen beschouwd worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Wat betreft de brief van uw advocaat die u neerlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag; deze geeft enkel een toelichting bij de elementen die u neerlegde in het kader van uw tweede asielaanvraag en kan dus niet als een nieuw element beschouwd worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat 'deze verblijfsprocedures allen werden afgewezen en er geen schending van artikel 3 EVRM werd aangetoond; Er is geen probleem van non-refoulement, de betrokkene heeft in geen enkele procedure een probleem van 3 EVRM aangehaald.'

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing geen schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering en het minstens een tweede beslissing tot niet-inoverwegingneming betreft."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert twee middelen aan.

- In een eerste middel acht verzoeker de volgende bepalingen geschonden:

"- schending van artikel 8 van de Richtlijn 2005/85 Van de Raad van 1 december 2005 betreffende de minimumnormen voor de procedures in de lidstaten door de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus

- schending van artikel 3 en 13 EVRM.

- Schending van de materiële motiveringsplicht en het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel

- schending van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet"

Hij verwijst eerst naar de aangehaalde richtlijn, de artikelen 3 en 13 van het EVRM en de motiveringsplicht om de beoordeling van de motivering van de bestreden beslissing theoretisch te kaderen.

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn seksuele geaardheid. Na een algemene uiteenzetting over de beoordeling van de geloofwaardigheid van zijn asielverzoek, bekritiseert hij de stelling in de bestreden beslissing dat hij niet homoseksueel is. Hij vraagt thans om rekening te houden met alle elementen, waaronder het taboe voor asielzoekers afkomstig uit homofobe landen, hun culturele achtergrond, de mogelijke schroom om met een buitenstaander te spreken over een intieme aangelegenheid, het eigen innerlijke proces van 'outing'. Deze kunnen de verklaringen aantasten en hun invloed hebben op de mentale en psychologische toestand. Daarenboven wijst verzoeker erop dat hij een groot aantal symptomen heeft van autisme, dat hij hiervoor afspraken heeft gemaakt bij vzw Gouverneur van Kinsbergen instituut, waar een zekere wachttijd bestaat. Hij meent dat zijn autisme tot op heden nog niet werd vastgesteld in een medisch attest als gevolg van de lange wachttijden. Dit dient in rekening te worden gebracht alsook dat hij pas daarna een voldoende geloofwaardig medisch attest kan voorleggen. Hij merkt op dat het eerder door hem voorgelegde attest van een huisarts immers niet werd aanvaard en bekritiseert deze beoordeling.

Verzoeker nuanceert ook het belang van zijn verklaringen en relaties over zijn verleden en over zijn land van herkomst, nu het gaat om een uitermate subjectief onderwerp, een beleavingswereld die geheel onbekend is voor de "protection officer". De beleving van een relatie verschilt van situatie tot situatie,

zoals bij heteroseksuele relaties. Hij vraagt opnieuw om bij de beoordeling rekening te houden met zijn autisme.

Verzoeker heeft zijn geaardheid kenbaar gemaakt en ontplooid in België, zodat hij dient te worden beschouwd als *"refugee sur place"*. Dit werd niet in rekening gebracht, gelet op de afwezigheid van enige motivering hieromtrent. Hij stelt dat de begeleidende brief van zijn advocaat daarbij een nieuw en omstandig schrijven was dat dit nieuwe element in het voorliggende dossier verduidelijkt. Verzoeker heeft meerdere homoseksuele contacten gehad in België alvorens hij bij zijn huidige partner, de heer H., is ingetrokken. Hij merkt op dat hiernaar geen onderzoek werd gevoerd of werd bevestigd, aangezien het enkel ging over zijn relaties in zijn land van herkomst, terwijl hij expliciet heeft verwezen naar zijn partner, de heer H.

Verzoeker betwist de motivering van de bestreden beslissing betreffende de seksuele ontmoetingen die hij heeft gehad met verschillende homoseksuele mannen. Hij stelt dat hij niet werd bevestigd over deze ontmoetingen. Bovendien werd op ongenueanceerde besloten, zonder enig verder onderzoek, dat verzoeker deze heeft geënceneerd en dat deze ontmoetingen niet hebben plaats gevonden.

Tot slot gaat verzoeker opnieuw in op de relatie met de heer H., waarvan de stad Antwerpen eerder had besloten dat het een schijnwettelijke samenwoning betrof, maar dat hiermee geen rekening werd gehouden met de geaardheid van verzoeker. Hij geeft aan niet akkoord te zijn met de motivering in de bestreden beslissing omtrent het begin van bewijs dat werd geleverd van een relatie die tot op heden twee jaar duurt. In zijn eerste asielaanvraag heeft verzoeker zes foto's neergelegd. Thans legt hij veel meer foto's voor, waaronder deze waarin hij met de heer H. het bed en het huis delen. Hij werd op 22 mei 2017 uit bed gelicht, waar hij samen met de H. de nacht had doorgebracht. Artikel 1476bis van het Burgerlijk Wetboek dat bepaalt dat een schijnwettelijke samenwoning wordt aangegaan met het oog op een verblijfsrechtelijk voordeel, levert nog geen bewijs op omtrent het al dan niet homoseksueel zijn. Indien hij enkel een verblijfsrechtelijk voordeel beoogde, had verzoeker ook een schijnrelatie kunnen hebben met een vrouw. Hij koos er echter voor om een relatie aan te gaan met een man, de heer H., zijn partner met wie hij twee jaar samen is, en die hem zo vaak mogelijk komt bezoeken in het gesloten centrum (verzoekschrift, stuk 10). Hij koos ervoor om seksuele betrekkingen te hebben met deze man, hetgeen een duidelijk aanwijzing is voor zijn homoseksualiteit. Hiervan wordt melding gemaakt in hun berichten die zij uit noodzaak nu ook publiek maken (verzoekschrift, stuk 11).

Verzoeker besluit dat hij wel degelijk een homoseksuele man uit Ghana is. Hieraan kan gelet op de voorliggende elementen niet aan worden getwijfeld. Gelet op de nieuwe elementen blijkt tevens duidelijk dat de kans aanzienlijk groter is dat verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komt. Hij voert dan ook aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft, zoals vastgelegd in het vluchtelingenverdrag.

- In een tweede middel vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Hij bekritiseert de motivering van de bestreden beslissing die slechts stelt dat de algemene situatie Ghana verder niet noopt tot een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de vreemdelingenwet. Hij vraagt om de specifieke situatie, afkomst en seksuele geaardheid in rekening te brengen en verwijst naar zijn eerdere uiteenzetting.

Verzoeker is afkomstig uit Ghana en is homoseksueel. Gelet op de wijdverspreide homofobie in Ghana, is het voor hem onmogelijk om terug te keren naar Ghana. De asielinstanties mogen immers niet vragen van holebi's om de gevolgen van hun seksuele geaardheid te vermijden door zich bij een terugkeer discreet te gedragen zodat hun homoseksualiteit niet uitkomt. Bovendien kunnen de omstandigheden veranderen voor asielzoekers die zich voorheen discreet hebben opgesteld in hun land van herkomst en verhulling kan geen optie zijn voor hun hele leven. De discrete beleving van de seksuele geaardheid om vervolging te voorkomen is geen geldige reden om de vluchtelingenstatus te weigeren.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep legt verzoeker volgende documenten voor:

- verblijfsattest in het gesloten centrum (stuk 2)
- brief aan het Gouverneur van Kinsbergen instituut van 11 mei 2017 (stuk 3)
- doktersattest van G. Adriaenssens van 29 september 2016 (stuk 4)
- RvV 9 maart 2017, nr. 183 633 (stuk 5)

- brief van zijn advocaat van 23 mei 2017 (stuk 6)
- mail aan zijn sociaal assistent in het gesloten centrum (stuk 7)
- chat-conversaties met homoseksuele mannen (stuk 8)
- foto's van hem met de heer H. (stuk 9)
- bezoekerslijst in het gesloten centrum (stuk 10)
- berichten-conversatie tussen hem en de heer H. (stuk 11)

Ter terechtzitting bevestigt verzoeker dat enkel stuk 10 en stuk 11 niet voorlagen op het ogenblik van de bestreden beslissing.

2.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag."

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen op zich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53-2555/001, 23-24*).

2.3. De Raad beschikt over een hervormingsbevoegdheid, dient een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers volgende asielaanvraag al dan niet beantwoordt aan de voorwaarden van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Een algemene en theoretische toelichting of het citeren van internationale of nationale bepalingen of beginselen van behoorlijk bestuur in het verzoekschrift laat de Raad niet toe om vast te stellen dat verzoeker nieuwe elementen in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet heeft aangebracht.

2.4. Na voldoende en rigoureuus onderzoek van de elementen die verzoeker tot op heden heeft voorgelegd blijkt dat er in het kader van zijn derde asielaanvraag geen nieuwe elementen werden voorgelegd in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker blijft immers zijn asielmotieven herhalen, namelijk dat hij problemen vreest in Ghana omwille van zijn homoseksuele geaardheid en dat zijn verklaringen hierover enerzijds dienen te worden

genuanceerd omwille van een mogelijke diagnose van Autisme Spectrum Syndroom (ASS) en anderzijds omdat onvoldoende werd ingegaan op zijn homoseksuele ontwikkeling in België.

Verzoeker kan echter niet worden bijgetreden dat de potentiële problematiek van ASS anders dient te worden beoordeeld op basis van de stukken die hij voorlegt in het kader van zijn derde asielaanvraag. In het arrest nr. 186 633 van 9 maart 2017, werd terecht aangehaald dat het louter symptomen betreffen, vermoedens die mogelijks op autisme kunnen wijzen. Een nieuwe beoordeling van het doktersattest van 29 september 2016 waarop verzoeker lijkt aan te sturen, is in elk geval niet mogelijk, gelet op het gezag van gewijsde van het voormelde arrest. De motivering in de bestreden beslissing dat tot op heden, rekening houdende met de drie brieven van het Gouverneur van Kinsbergeninstituut, geen enkele diagnose werd gesteld kan ook worden bijgetreden, te meer verzoeker dit enkel kan bevestigen door te verwijzen naar de lange wachttijden.

De brief van zijn advocaat van 23 mei 2017 is een loutere toelichting bij de elementen die hij heeft neergelegd in het kader van zijn derde asielaanvraag. De Raad merkt hierbij op het een loutere herhaling betreft van elementen die reeds eerder werden beoordeeld. Verzoeker kan immers niet worden bijgetreden dat nog geen rekening werd gehouden met zijn "activiteiten" in België, nu de Raad zowel in het kader van de eerste asielprocedure als in het kader van de tweede asielprocedure duidelijk maakte dat verzoekers relevante verklaringen ongeloofwaardig zijn en dat de gerelateerde, door hem voorgelegde stukken de geloofwaardigheid niet kunnen herstellen.

De Raad wijst in dit verband nogmaals op de volgende motivering:

- In het kader van de eerste asielaanvraag:

"Ook voor het bijzonder laattijdige karakter van zijn asielaanvraag biedt verzoeker geen afdoende verklaring. Waar hij verwijst naar de (mogelijke) initiële terughoudendheid bij bepaalde personen om het over hun geaardheid te hebben, dient immers te worden vastgesteld dat dergelijke terughoudendheid in hoofde van verzoeker bezwaarlijk kan worden aangenomen. Blijkens de bij het verzoekschrift gevoegde stukken inzake de procedure tot registratie wettelijke samenwoning zat hij er immers klaarblijkelijk reeds maanden eerder niet mee in om het ten overstaan van de Belgische overheid te hebben over intieme zaken (zoals het zichzelf prostitueren aan mannen) en over zijn geaardheid. Voor het overige tracht verzoeker andermaal te laten uitschijnen dat hij geen kennis had van de asielprocedure. Hiermee gaat hij echter voorbij aan de terechte vaststelling dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij hiervan weldegelijk en minstens reeds in Duitsland op de hoogte was. Zelfs indien dit niet zo was, kon bovendien worden verwacht dat hij zich enige moeite zou hebben getroost om zich te informeren over de eventuele mogelijkheden tot bescherming. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, zich over deze mogelijkheden zou informeren en een asielaanvraag zou indienen. Zowel verzoeker als de persoon bij wie hij verbleef in België hadden bovendien duidelijk de mogelijkheid om zich hierover te informeren nu zij blijkens de stukken inzake de procedure tot registratie wettelijke samenwoning en blijkens verzoekers voormelde verklaringen elkaar leerden kennen via en aldus beide toegang hadden tot het internet. Verzoeker gaf blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissing echter aan dat hij zelfs niet zocht naar informatie over mogelijkheden om in België te blijven. Dergelijke passieve houding is niet verenigbaar met een dringende nood aan internationale bescherming. Dat verzoeker naliet asiel aan te vragen en na aankomst in Europa gedurende meer dan anderhalf jaar talmde alvorens dit uiteindelijk te doen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, tweede lid, d) van de vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor zijn algehele geloofwaardigheid."

"Hoe de documenten inzake de procedure tot registratie wettelijke samenwoning (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlagen 3-5; administratief dossier, map 'documenten') afbreuk zouden kunnen doen aan de voormelde vaststellingen, kan niet worden ingezien. In tegenstelling met wat verzoeker laat uitschijnen, kan in dit kader vooreerst worden opgemerkt dat verweerder de beslissing inzake de wettelijke samenwoning geenszins voor waar aanneemt en deze niet gebruikt om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het relaas. Integendeel wordt in de bestreden beslissing uitdrukkelijk gesteld dat het CGVS zich niet uitspreekt over de inhoud van deze beslissing, alsmede dat dit buiten de bevoegdheid van het CGVS valt. Ook de Raad kan in deze slechts vaststellen dat de bevoegde diensten op basis van de verklaringen van verzoeker en zijn voorgehouden partner (onder meer deze

die in het verzoekschrift worden aangehaald) menen dat verzoekers relatie een schijnrelatie betreft en dat verzoeker tegen deze beslissing in beroep ging. Aldus kunnen de voormelde documenten geen afbreuk doen aan het voorgaande. Er is voorts geen wettelijke bepaling die de Raad ertoe verplicht om de uitspraak van de Rechtbank van Eerste Aanleg en, eventueel in een later stadium, het Hof van Beroep af te wachten alvorens recht te spreken. Zo de Raad dit zou doen, zou dit er bovendien toe kunnen leiden dat eenieder wiens geaardheid ongeloofwaardig wordt geacht een procedure tot registratie wettelijke samenwoning kan opstarten om zijn asielaanvraag te rekken.

Dat verzoeker de heer H. vergezelt naar het Instituut voor Tropische Geneeskunde (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 6), toont geenszins aan dat verzoeker homoseksueel zou zijn en/of een relatie heeft met voornoemd persoon. Evenmin kan dit de teloorgegangene geloofwaardigheid van verzoekers relaas herstellen."

- In het kader van de tweede asielaanvraag:

"Waar verzoekende partij verwijst naar haar chatgesprekken met verschillende homoseksuele partners en stelt dat deze gesprekken gevoerd werden voordat zij een relatie had met haar huidige partner en voor dat zij een asielaanvraag indiende, wijst de Raad naar de grond in de beschikking waar met betrekking tot die chatconversaties als volgt werd vastgesteld: "Met betrekking tot de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde en door hem in de bijgevoegde inventaris als "uitprint chatconversaties met verschillende homoseksuele partners" aangeduide documenten, uittreksels van sms- en WhatsApp-conversaties met verschillende mannen waarin o.a. (al dan niet seksueel getinte) afspraakjes worden geregeld, merkt de Raad vooreerst op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van zijn vorige asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers geaardheid en asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op het gegeven dat dergelijke sms- en WhatsApp- berichten gemakkelijk kunnen worden geënsceeneerd en alzo gesolliciteerd van aard (kunnen) zijn, kan hier geen bewijswaarde aan worden gehecht. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde uittreksels van conversaties/contacten met verschillende mannen in België zijn derhalve geenszins van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen bij 's Raads arrest nr. 174 257 van 6 september 2016 in het kader van zijn vorige asielaanvraag met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en zijn asielrelaas werd vastgesteld. Verzoeker brengt in het kader van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan het gezag van gewijsde van voormeld arrest te tornen." Verzoekende partij brengt geen concrete en valabele elementen aan die hieraan afbreuk doen of een ander licht op werpen."

Met de beleving van verzoekers homoseksualiteit in België werd dus rekening gehouden en dit werd grondig, deugdelijk en afdoende onderzocht.

De Raad stelt vast dat verzoeker niet akkoord gaat met de beoordeling die de asielinstanties hebben gemaakt van zijn nood aan internationale bescherming. De Raad stelt echter vast dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd als volgt:

"In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat uw huidige asielaanvraag steunt op motieven die u naar aanleiding van uw vorige aanvragen hebt uiteengezet. In dit verband dient vooreerst te worden opgemerkt dat in het kader van uw eerste asielaanvraag door het CGVS op 28 december 2015 een beslissing tot weigering van erkenning van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen, en dit omdat er geen geloof gehecht werd aan uw verklaringen dat u homoseksueel zou zijn. Zoals hierboven al aangehaald ging u in beroep tegen deze beslissing bij de RvV die de beslissing van het CGVS bevestigde op 6 september 2016.

Wat betreft de brief van het Gouverneur van Kinsbergen instituut van 22 maart 2017; deze is louter een uitnodiging voor een gesprek dat doorging op 22/04/2017. Wat betreft de brief van het Gouverneur van Kinsbergen instituut; deze bevestigt dat u op gesprek kwam bij het Oriëntatiecentrum het Gouverneur van Kinsbergen instituut en zegt verder dat u zal uitgenodigd worden voor verdere onderzoeken in de loop van het jaar 2018.

Wat betreft de brief van het Gouverneur van Kinsbergen instituut van 11 mei 2017; in deze brief staat dat u uitgenodigd wordt voor een medisch-psychiatrisch en psychologisch onderzoek op 22 augustus

2017 en voor een bijkomend psychologisch onderzoek en een ergotherapeutisch onderzoek op 25 augustus 2017. In geen enkel van deze documenten wordt een diagnose gesteld. Er moet dus vastgesteld worden dat u geen medische stukken aanbrengt waarin vastgesteld wordt dat er bij u autisme werd vastgesteld.

Wat betreft het rapport van Human Rights Watch "Like a death sentence; Abuses against persons with Mental Disabilities in Ghana": dit is een algemeen rapport over de situatie van mensen met een mentale beperking in Ghana. Deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op uw persoon en is dus ook niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Deze documentatie kan dan ook niet als een nieuw element kunnen beschouwd worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Zoals hierboven al beschreven, legde u geen medische stukken voor waarin vastgesteld wordt dat er bij u autisme werd vastgesteld.

Wat betreft de uitprint van een artikel op de website van het roze huis waarin geponeerd wordt dat het moeilijk zou zijn voor holebi-asielzoekers om de asielinstanties te overtuigen van hun seksuele geaardheid: deze informatie is van louter algemene aard, heeft geen betrekking op uw persoon en is dus ook niet in staat de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw verklaringen te herstellen. Deze documentatie kan dan ook niet als een nieuw element kunnen beschouwd worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Wat betreft de uitprint van "seksueel getinte berichten met mannen" die u neerlegde: u legde deze berichten al neer bij de RvV toen u in beroep ging tegen de beslissing van het CGVS tot weigering van inoverwegingname van uw tweede asielaanvraag en deze berichten kunnen dus niet als een nieuw element beschouwd worden. In haar arrest van 9 maart 2017 merkte de RvV, over deze berichten, het volgende op:

"Met betrekking tot de door verzoeker als bijlage aan zijn verzoekschrift gevoegde en door hem in de bijgevoegde inventaris als "uitprint chatconversaties met verschillende homoseksuele partners" aangeduide documenten, uittreksels van sms- en WhatsApp-conversaties met verschillende mannen waarin o.a. (al dan niet seksueel getinte) afspraakjes worden geregeld, merkt de Raad vooreerst op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is, zo blijkt uit voormeld arrest van de Raad waarin in het kader van zijn vorige asielaanvraag tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers geaardheid en asielrelaas werd besloten. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Om die reden en gelet ook op het gegeven dat dergelijke sms- en WhatsApp- berichten gemakkelijk kunnen worden geënceneerd en alzo gesolliciteerd van aard (kunnen) zijn, kan hier geen bewijswaarde aan worden gehecht. De door verzoeker bij zijn verzoekschrift gevoegde uittreksels van conversaties/contacten met verschillende mannen in België zijn derhalve geenszins van aard om afbreuk te doen aan of een ander licht te werpen op hetgeen bij 's Raads arrest nr. 174 257 van 6 september 2016 in het kader van zijn vorige asielaanvraag met betrekking tot de ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden homoseksuele geaardheid en zijn asielrelaas werd vastgesteld. Verzoeker brengt in het kader van onderhavige asielaanvraag geen nieuwe feiten of elementen aan die vermogen aan het gezag van gewijsde van voormeld arrest te tornen."

Wat betreft de foto's waarop u samen met de heer (H.) te zien valt, in het kader van uw eerste asielaanvraag legde u al foto's neer waarop u te zien bent met de heer (H.), deze kunnen dus niet als een nieuw element beschouwd worden. Verder kan er over deze foto's ook opgemerkt worden dat deze geen bewijs vormen van uw, door u geopperde, homoseksuele geaardheid, en oprechtheid van de door u aangegane relatie met de heer (H.).

Wat betreft de 3 uittreksels van het bevolkingsregister, gezinssamenstelling op 09/08/2016, 24/10/2016 en 11/05/2017: het feit dat u gedurende deze periode op hetzelfde adres woonde als de heer (H.) kan niet als een nieuw element worden beschouwd daar u al met hem samenwoonde tijdens uw vorige asielaanvragen.

Wat betreft de foto's van de Pride Parade in Brussel op 20 mei 2017: deze vormen geen bewijs van uw, door u geopperde, homoseksuele geaardheid en deze kunnen dan ook niet als een nieuw element kunnen beschouwd worden dat de kans aanzienlijk groter maakt dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt."

Deze motivering is correct, pertinent en vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen. Wat het argument betreft dat verzoeker op 22 mei 2017 werd opgepakt in het huis van de

heer H., dat hij bijna dagelijks bezoek heeft van de heer H. in het gesloten centrum en de volledige uitprint van een conversatie tussen verzoeker en de heer H. (verzoekschrift, stuk 10 en 11), merkt de Raad op dat dit geenszins, gelet op een en ander, de geloofwaardigheid van het asielrelaas kan herstellen. Het vormt immers een verderzetting van activiteiten die reeds werden verworpen in de eerdere asielprocedures omdat het asielrelaas op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden.

De Raad is van oordeel dat verzoeker naar aanleiding van zijn derde asielaanvraag geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Voorts wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing de Commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze heeft geoordeeld of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om het beroep te verwerpen.

2.5. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker vraagt, kan de Raad de beslissing houdende weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag slechts vernietigen om specifieke redenen voorzien in artikel 39/2, § 1, 2° en 3° van de vreemdelingenwet, redenen die *in casu* niet worden aangetoond, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juni tweeduizend zeventien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP